

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

חג פסח

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

"השפעת ההורים על ילדיהם"

ישנם ב' טעמים כנגד מה תיקנו רבותינו הקדושים לשתות את ארבעת כוסות היין בליל הסדר: הטעם הראשון: כנגד ארבעת לשונות הגאולה הנזכרות בפסוקי הבשורה הנפלאה שציוה הקב"ה את משה לבשר לעם ישראל: "לכן אמור לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם סבלות מצרים, והצלת אתכם מעבודתם, וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים, ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים". הטעם השני: כנגד אותן ארבע פעמים שנזכרה תיבת "כוס" בדברי שר המשקים כשסיפר את חלומו ליוסף, ובפתרון יוסף לחלומו, כמו שכתוב: "ויספר שר המשקים את חלומו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני, ובגפן שלושה שריגים, והיא כפורחת עלתה נצה הבשילו אשכולותיה ענבים, וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אותם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה, ויאמר לו יוסף זה פתרונו, שלושת השריגים שלושת ימים הם, בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו".

כמו בהרבה מקומות אחרים בדברי חז"ל, גם כאן ניתן לומר ששתי הדעות אינן סותרות זו את זו, אלא אדרבה, "אלו ואלו דברי אלקים חיים הן", והקשר ביניהם יובן על פי דברי המדרש: "יוסף ירד למצרים וגדר עצמו מן הערווה, ונגדרו ישראל בזכותו". כלומר, בזכות שמירתו של יוסף על קדושתו בכל שנות היותו במצרים בכלל, ובנסיון שהיה לו עם אשת פוטיפר בפרט, ניתן לכל בני ישראל כח לשמור על קדושתם בזמן היותם בארץ מצרים.

ולפי דברי המדרש ניתן לומר שעבודתו הרוחנית של יוסף ושמירתו שלא לפגום בקדושתו בארבעת הבחינות של מחשבה, דיבור, מעשה, והרהור הלב, הן אלו שזרעו את הזרעים הרוחניים אשר מהם צמחו בהמשך לעם ישראל אותן ארבע לשונות של גאולה - שהרי בזכות שמירת הקדושה של יוסף הצליחו גם עם ישראל לשמור על קדושתם, וממילא היו ראויים לגאולה.

נמצא אם כן, שארבעת כוסות היין שתקנו רבותינו לשתות בליל פסח לאמיתו של דבר הן גם כנגד הכוסות של יוסף וגם כנגד ארבעת לשונות הגאולה, כיון שעצם התקדשותו של יוסף בארבעת הבחינות של מחשבה, דיבור, מעשה, והרהור הלב, הן שפעלו שבעתיד עם ישראל יהיו ראויים לשמוע את ארבעת לשונות הגאולה, וממילא דבר אחד הן, אלא שזה בכח וזה בפועל - זו הזריעה וזה הפרי שגדל ממנה.

ההוראה הנלמדת מכך היא, עד כמה צריכים ההורים להשתדל ולהתאמץ לשמור היטב היטב על קדושתם העצמית, כיון שעבודתם העצמית של ההורים היא הזרעת את זרעי הגאולה הגשמיים והרוחניים של ילדיהם.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

תמיד אפשר לתקן

אין אצל יהודי מצב אבוד, ואומר הרבי שהראיה לכך היא ממה שכתוב (במדבר ט') שכאשר בני ישראל עשו פסח בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים - "ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא... ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נִגְרַע? - אנחנו לא עשינו פסח, תן לנו הזדמנות. לכאורה משה היה צריך לבוא אליהם בתלונה למה לא עשיתם יחד עם כולם, אבל משה רבינו הבין את השאלה שלהם, כתוב בגמרא שי"א שהאנשים האלה היו נושאי ארונו של יוסף, וטמא מת לא יכול לעשות פסח, צריך להזות עליו שלישי ושביעי, ויש אומרים מישאל ואלצפן היו, שנטמאו בנדב ואביהוא, כי נדב ואביהוא נפטרו בא' ניסן ועד שטיפלו בהם לא הספיקו להטהר, וי"א שהיו עוסקים במת מצוה, וחל שביעי שלהם להיות בערב פסח. עכ"פ היתה להם סיבה מוצדקת למה לא יכלו לעשות פסח יחד עם כולם, ולכן באו לשאול אם יש להם תקנה או לא, אמר להם משה 'לי אין תשובה מה לעשות לכם, אבל עימדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם', מיד "וידבר ה' אל משה לאמר... איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדורותיכם ועשה פסח לה' בחודש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו" (במדבר ט'), אומר האדמו"ר הזקן - עניינו של פסח שני ללמד לאדם היהודי, כי אין בעולם אצל יהודי מצב אבוד, אין יהודי אבוד, תמיד אפשר לתקן, ותמיד אפשר להשלים, אפילו מי שהיה טמא, אפילו מי שהיה בדרך רחוקה, אפילו "לכם", שהיה ברצון, על אף הכל - תמיד אפשר לתקן.

זמני השבת

צאת החג:	הדלקת נרות שבת:	ירושלים
20:31 ר"ת	19:42	18:50
20:28 ר"ת	19:40	18:48
20:30 ר"ת	19:42	18:50
20:29 ר"ת	19:41	18:49

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

מכתב מלב של אשה פשוטה!

אני כותבת לכם עכשיו ומתרגשת מאוד: אני תושבת נתיבות, משפחתי תמיד הייתה קרובה לרב יורם הצדיק וכך גם אני, הייתי כותבת מידי פעם מכתבים למורנו הרב וברוך ה' תמיד הייתי מקבלת מהרב את התשובה המדויקת ביותר!

כחצי שנה לפני פטירתו של הרב התחלתי ללכת בערבי שבת להתפלל בכולל ובימי שבת בבוקר ובצהריים לשיעורי תורה, אינני אישה דתיה לגמרי אך שומרת שבת ומתפללת כל יום בבוקר. בכל הפעמים שהגעתי לכולל מעולם לא הרגשתי ולו פעם אחת שמסתכלים עליי בצורה לא טובה משום שאינני דתיה אלא ההפך הגמור! הרגשתי בכולל כל כך טוב, כל כך רצויה! אני בהחלט יודעת שכל זה בזכות החינוך שהרב העניק לתלמידיו ולנשותיהן על הדרך שאדם צריך לכבד כל אדם באשר הוא, על הצניעות, על כך שכל עם ישראל שווים זה לזה.

תמיד הייתי נדהמת איך בשיעורים ובתפילה מורנו הרב יורם בעצמו תמיד דאג שלכולם יהיה מקום לשבת, ותמיד קיבל את כל הבאים בשערי בית המדרש בחיוך!

השיעור של הרב היה עובר בצורה שקטה ומלאת צניעות בדיוק כמו שהיה הרב עצמו.

ללא ספק "ואהבת לרעך כמוך" היה המרכז של הרב ושל תלמידיו!

אני אישית אשתדל בלי נדר ללכת בדרכו של הרב הצדיק ולדאוג עד כמה שאני אוכל להמשך קיום הכולל של מורנו הרב "קול רינה - רב פעלים".

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים אבי הרוחני מורי ורבי!

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

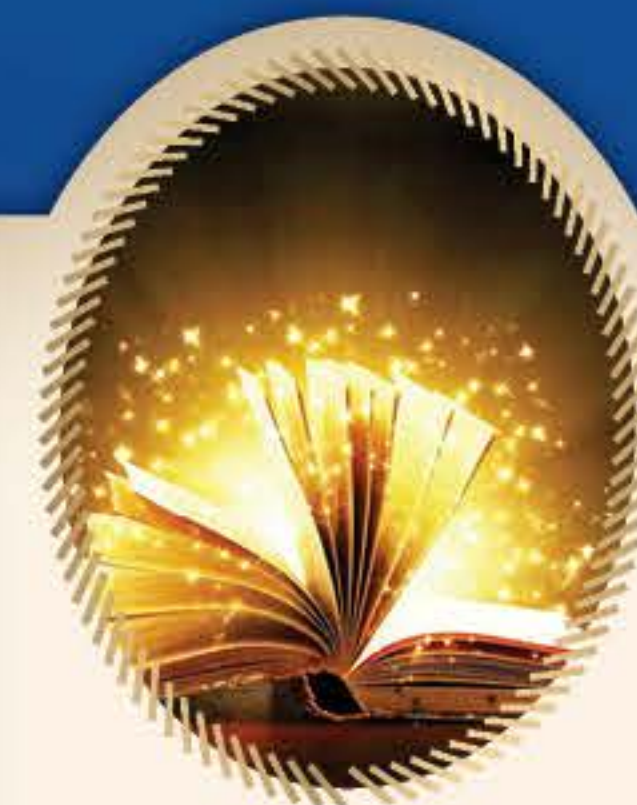
הלכות חול המועד

א. תיקנו חכמינו הקדושים, שלא לכתוב בחול המועד, אולם אם זה דבר האבד, כגון שצריך לכתוב ש"ק לחבירו, ואם לא יתן לו עכשיו, ספק אם יתן לו אחר כך. או כל כיוצא בזה, מותר לכתוב גם בחול המועד, שהרי זה בבחינת "דבר האבד".

ב. העלה אדוני אבי מופת הדור, רבינו יורם מיכאל אברג'ל, בשם רבותינו הפוסקים שהדבר קל וחומר, שמותר לכתוב חידושי תורה בחול המועד, כדי שלא ישכח אותם, כי אם התירו חכמינו הקדושים מלאכת דבר האבד, לצורך ממון הנפסד, כל שכן לצורך דברי תורה, שאין קץ וגבול למעלתם.

ג. מודעה שהיא עצמה דבר מצוה, כגון לכתוב את זמני התפילות ושיעורי התורה המתקיימים בחול המועד, בוודאי שמותר, שהרי זה דבר מצוה של רבים.

ד. הואיל וימי חול המועד הם ימי חופשה מבית הספר, והילדים לא מוצאים איך להעסיק את עצמם נכון במשך כל שעות היום, ובאים לידי שיעמום, יש להתיר לילדות לכתוב על גבי "לוח" שמצוי בבית למשחק ולתרגול, וכמו כן מותר לכתוב מסמכים כל שהן, אף על פי שאין בהם שום תועלת, מכל מקום הואיל והשיעמום הוא נזק גדול, והכתיבה והמשחק הזה מציל מהשיעמום, הרי זה לא פחות מצוה ממלאכת דבר האבד, ומותר. והוא הדין בבנים אפילו אחרי גיל מצוות, אם אפשר שישבו ויעסקו תורה הקדושה כפי כוחם, הנה מה טוב ומה נעים, ואין קץ לשכרם ולמעלתם ולשכר הוריהם. אולם אם בלאו הכי הם לא יעסקו כרגע בתורה הקדושה, יש להקל גם להם בזה, כדי להפיג את השיעמום. ואשרי ההורים שמצליחים לסדר את הזמן לילדיהם היקרים בחול המועד, ובכך זוכים להציל ולהינצל מכל שיעמום, ויעשו להם 'סדר יום', שישתדלו שיהיה מלא כמה שיותר בתורה הקדושה וביראת שמים טהורה, או בפעילות תורנית, כגון חידון הלכתי, והכל יעשו בקדושה ושמחה ויראת שמים טהורה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

גאולה עכשיו!

טען רבי אברהם יעקב מסדיגורא: רבונו של עולם, ארבע מאות שנים ישבו בני ישראל בגלות מצרים, שם שקעו במ"ט שערי טומאה. חששת בצדק שמא יאבדו בתהום הנשיה, ישקעו בשער הטומאה האחרון, בחפזון גאלת אותם, וכי אפשר אחרת.

גלו בני ישראל לבבל וישבו שם רק שבעים שנה, ויתערבו בגויים וילמדו ממעשיהם, דבקו באליליהם ובמעשיהם, עמדת וגאלת אותם, לבל יובלע חלילה לעם ישראל.

ועתה, אלפיים שנה אנו בגלות אדום, אברים שלמים נושרים מאיתנו ונטמעים באוקיינוס הגדול של אדום, נשארנו בודדים הנאמנים לך, מדוע אינך חושש לנו? למה הינך משאיר אותנו בסכנה הזאת? מדוע אינך חש לגאול אותנו? מדוע?

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

סיפור לחג פסח

מידי שנה היה נוהג הגאון הצדיק רבי אברהם מטשכנוב לצאת לקציר חיטים בשדה, בצוותא עם בניו הרבנים ועם פמליא של חסידים על מנת לעמוד ולהשגיח על הקוצרים היהודים כשקצרו את הקמה בזהירות הנדרשת ולשם מצוות מצה.

לאחר שהטעינו את האלומות על העגלה היה הולך אחריה כשידו האחת על דופן העגלה, כדי שלא להסיח דעתו מהן.

פעם אחת הגיעו לשוללית, שאי אפשר היה לעבור לעבור בה. הרפה הצדיק את ידו מהעגלה ועקף את השלולית, כשהעגלה עברה לה כדרכה. כשבא הביתה לא אמר דבר.

בני הבית דשו את החיטים, זרו ועשו את כל העבודות בחיטים השמורות בחומרא יתרה, לאחר מכן הצניעו את החיטים באסם כמנהגם בכל שנה.

סמוך לחג הפסח פנה הצדיק ואמר לבנו הרבי מייזוב, רבי יעקב, שיכתוב ליהודי מסויים בפולסוק שישלח לו חיטים לצורך מצת מצווה.

"והרי יש לנו משלנו, מן המוכן שכל כך טרחנו בשמירתם ובהכנתם?" שאל בנו.

ענה לו הצדיק: אותה שעה שהסירותי ידי מן העגלה, היה בכך משום היסח דעת, ואין חיטים אלה נחשבים עבורי למצה שמורה.

חזר בנו רבי יעקב ושאלו: ומנין לך אבי שאותו יהודי מפולסוק לא הסיח את דעתו מחיטים שנקצרו לצורך מצה שמורה אפילו רגע כמימרא?

השיבו הצדיק: "יהודי שבא ואומר שקמח למצה שמורה בידו, הרי הוא בחזקת כשרות. אבל בחיטים שלי אני יודע שהסחתי דעתי".

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

תיקון פגם הנחש

ביאר אבא היקר והאהוב, רבינו יורם אברג'ל, שבפסח אנו באים לתקן את פגם הנחש, ולכן נאסרה בפסח אכילת חמץ, כיון שהחמץ רומז על הנחש, וסימן לדבר, שהרי מתוך שס"ב ימות השנה ישנם נח"ש ימים (מלבד שבעת ימי הפסח) שהחמץ מותר באכילה.

חטאו של הנחש החל בכך ששאל את חוה שאלה לא רצויה: "אף כי אמר אלקים לא תאכלו מכל עץ הגן?" (בראשית ג, א) הנחש לא התכוון לשאול בתמימות מאלו עצים בדיוק אסר הקב"ה על אדם וחווה לאכול, אלא כל מטרתה של שאלה זו היתה לפתוח עם חוה בדיבור ולהטיל בה את ארס הכפירה שבו, כפי שאחר כך הוסיף הנחש ואמר: "לא מות תמתון, כי יודע אלקים כי ביום אכולכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלוקים יודעי טוב ורע". וכיוון שחטא עץ הדעת נגרם על ידי שאלה של כפירה, לכן בליל הסדר אשר בו באים אנו לתקן חטא זה כנ"ל עלינו להרבות בשאלות של קדושה, כלומר, שאלות שמטרתן להבין את ניסי הקב"ה ושאר סיפור יציאת מצרים, כיון שיש בכוחן של שאלות קדושות, שאלות בלימוד התורה, לשבר ולבטל כל מיני שאלות של כפירה.

ומכיון שבחג הפסח באים אנו לתקן את פגם הנחש שהיה על ידי שאלות של כפירה, לכן חג הפסח הוא כנגד אברהם אבינו, משום שכל מהותו של אברהם אבינו היתה לא לשאול שום שאלות על הנהגת הבורא, אלא לקבל אותה בתמימות ובאמונה פשוטה.

מבאר השל"ה הקדוש שאברהם אבינו האמין שיש בורא לעולם וקודם שנברא העולם היה הבורא המציאות היחידה, ומהאין המוחלט הוא ברא את העולם, ואם כן העולם הינו מחודש, ונברא יש מאין. לעומתו, נמרוד הרשע כפר במציאות הבורא וטען שאין בורא לעולם כלל, אלא מאז ומתמיד העולם היה קיים, והוא בחינת יש מיש. ועל כן נצטוונו במשך שבעת ימי הפסח שלא לאכול חמץ, רק מצה, כיון ששבעת ימי הפסח הם כנגד שבעת ימי בראשית, ועלינו להראות בהם את אמונתנו בחידוש העולם מן האין המוחלט על ידי הבורא, ואותו שאור נלקח מעיסה אחרת, ואחרת מאחרת וכו' ונמצא שהחמץ תמיד נעשה יש מיש, ומרמז על דעת הכופרים שטוענים שהעולם הינו יש מיש, ולכן אסור לאוכלו. אולם במצה לא מעורב שאור שבא מעיסה אחרת, אלא היא דבר חדש ומרמזת על האמונה הטהורה בחידוש העולם מן האין המוחלט, ועל כן מצוה לאוכלה, ואכילתה מכניסה בלב האדם שפע של אמונה.

עכשיו במהדורה מיוחדת ובלעדית!

שיעוריו הנדירים של מו"ר
הרב יורם אברג'ל מלפני
25 שנה שנכתבו ונערכו
בשפה השווה לכל נפש!

עוד לא קנית
מתנה לחג?
זה הזמן...

ODEL DAVIDI // 052-7662736

חייגו והזמינו עוד היום: 08-6381000

ניתן להשיג גם בציון הקדוש: 08-9790786

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
 הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
 אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
 יוטיוב הרב יורם אברג'ל

רפואה שלימה

מו"ר עט"ר הרב חיים יוסף דוד בן
הרבנית גאולה הי"ו

העלון מוקדש:

להצלחת אבנר בן טרנג'ה הדסה הי"ו
 להצלחת דורית רבקה בת אביגיל
 וכל צאציהם הי"ו
 לע"נ אביגיל בת שרה ז"ל
 לע"נ מנחם אדי בן מרים אסתר ז"ל
 לע"נ אסתר אסתי לוי בת עשרת ז"ל
 לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
 לרפואת אריה חי חורי בן
 יהודית אסתר הי"ו
 לרפואת גבריאל בן מלכה הי"ו

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, **תפקידי להגן עליו**".

ד"ר יורם אברג'ל
 י"מ אברג'ל

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
 טל': 08-6381000